

عنوان مقاله:

بررسی نقش سحرخیزی در سعادت‌مندی

محل انتشار:

دومین کنگره بین‌المللی تحقیقات بین‌رشته‌ای در علوم انسانی اسلامی، فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سعیده جناب زاده - کارشناسی ارشد قرآن و حدیث، دانشگاه پیام نور واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

سحرخیزی همان بیدارشدن در سحرگاهمان است که در ضمن آیات قرآن کریم نیز به آن توصیه‌های فراوانی شده است و بسیاری از برکات در سحر قبل از صبح از جانب خداوند بر انسان‌ها نازل می‌شود و وقت سحر و صبح وقت تجمه و عبادت است وقت انس گرفتن با معبود واقعی در خلوت شبانه است که بی‌شک فایده آن در زندگی هر فرد سحرخیزی طنین انداز می‌شود. بنابراین در این مقاله تلاش بر آن است تا با روش توصیفی و با مراجعه به منابع کتابخانه‌ای و نرم‌افزارهای قرآنی به آثار سحرخیزی در سعادت‌مندی بپردازیم و نتیجه آنکه: در دین مبین اسلام صبح جایگاه والایی در پرسش و عبادت الهی دارد و افراد مومن و پرهیزگاران با آگاهی از این امر از خواب صبحگاهی چشم می‌پوشند و به عبادت و راز و نیاز با خدای خود می‌پردازند و مسیر سعادت‌مندی واقعی را می‌پیمایند.

کلمات کلیدی:

سحرخیزی، سعادت‌مندی، صبح، عبادت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114614>

